

# درگذشتگان

ناصرالدین انصاری

## حجت الاسلام ناطق اصفهانی

حضرت مستطاب حجت الاسلام و المسلمین آقای حاج شیخ محمدرضا ناطق اصفهانی یکی از وعاظ نامی و واقفان مشهور اصفهان بود. معظم له در ۱۵ جمادی الثانی ۱۳۴۷ق (۷ آذرماه ۱۳۰۷ش) در اصفهان زاده شد. پدرش آقا شیخ محمد یکی از واعظان بااخلاص اصفهان بود. آن مرحوم در ۲۰ سالگی به تحصیل علوم دینی روی آورد و ادبیات و سطوح را نزد حضرات آیات: حاج آقا حسین خادمی، شیخ مرتضی اردکانی، شیخ محمدحسن عالم نجف آبادی، سیدعبدالحسین طیب و سیدمحمدباقر رجایی و سیدجمال الدین صهری فراگرفت و پس از آن به قم آمد و سطوح عالییه را نزد حضرات آیات: فاضل لنکرانی (مکاسب)، اعتمادی (رسائل)، مکارم شیرازی (کلام و عقاید) و سیدمصطفی خمینی (شرح منظومه) آموخت و سپس به دروس آیت الله العظمی گلپایگانی حاضر شد و بهره برد و از سال ۱۳۴۱ش در منابر خویش در اصفهان، به حمایت از اهداف امام خمینی برخاست و افشاگری کرد و در سال ۱۳۴۲ دستگیر و به حکم دادگاه نظامی محبوس گردید و بار دیگر در سنندج دستگیر و به زندان اوین منتقل گردید که پس از مدتی حبس، در شهریور ۱۳۵۷ آزاد شد. یکی از صحنه های مهم زندگی وی دفاع او از آیت الله خادمی و کتک زدن سرهنگ زاهدی - رئیس اوقاف اصفهان - بود که با شجاعت تمام در ۱۸ اردیبهشت ۱۳۵۷ به اداره اوقاف رفت و در جلو چشم کارمندان و مدیران حج، به جبران اهانت سرهنگ به حضرت آیت الله خادمی سه سیلی بر صورتش نواخت و کار را ادامه داد تا آنکه سرهنگ را از تهران عزل کردند و این کار مورد تمجید امام خمینی قرار گرفت و آتش انقلاب را در اصفهان شعله ورتر ساخت. وی یکی از مبلغان نستوه دین و مذهب بود که از اوایل جوانی به تبلیغ و ترویج اسلام در کشورهای عراق، لبنان (که ۶ ماه در «بریتال» بعلبک مقیم شد)، هندوستان، پاکستان، سوریه، کشورهای خلیج، انگلستان و ایران پرداخت و در شهرهای مختلف منبر رفت و حقایق را گفت و موقوفات فراوان احداث کرد. او در اصفهان مؤسسه فرهنگی احمدیه (مدرسه علمیه و دبستان، مدرسه راهنمایی و دبیرستان)، مدرسه نفیسه، صندوق قرض الحسنه سالار شهیدان و مدرسه عقب افتادگان ذهنی و در جزیره قشم، مسجد و حسینیه و کتابخانه صاحب الزمان (هشت باب مغازه) و چندین باب خانه عالم (در شهرهای مختلف) تأسیس و وقف کرد (که همه اسناد و نامه ها و اجازات مراجع تقلید و گزارشی از فعالیت های عمرانی و خدماتی وی در دو کتاب سخن ناطق و باقیات

الصالحات گرد آمده است). او هر جا که می‌رفت اثری ماندگار از خود به جای می‌گذاشت و اکنون آثار و مآثر وی در جای جای کشور - به خصوص جزیره قشم که او جوانی و عمرش را در آنجا گذاشت و با تمام ملامت‌ها و مخالفت‌ها از پای ننشست - مشاهده می‌شود. وی در جریان جنگ تحمیلی و دفاع مقدس دو فرزندش: شهید عباسعلی ناطق و محمدحسن ناطق و دامادش شهید امیرحسین صادقی را تقدیم اسلام و انقلاب اسلامی کرد و برگ زرین دیگری را در کارنامه درخشان خویش به یادگار نهاد.

سرانجام آن عالم بزرگوار، در ۸۷ سالگی، در روز پنجشنبه ۱۰ دی ماه ۱۳۹۴ (۱۹ ربیع الاول ۱۴۳۷ق) چشم از جهان فرو بست و بیکر پاکش پس از تشییع و نماز در حیاط مسجد صاحب الزمان (عج) جزیره قشم به خاک سپرده شد.

## حجت‌الاسلام رضوی

حضرت مستطاب حجت‌الاسلام و المسلمین آقای حاج سیدشمیم السبطين رضوی یکی از مبلغان و مروّجان خستگی‌ناپذیر دین بود. فقید سعید در روز دوشنبه ۲۲ شعبان المعظم ۱۳۵۲ق (۲۰ آذرماه ۱۳۱۲ش) در شهر «چهولس» هندوستان زاده شد. پدرش ادیب و شاعر مشهور سیدغلام السبطين رضوی (م ۱۳۷۹ق) - استاد ادبیات و زبان انگلیسی وارد و صاحب «دیوان اشعار» بود. آن مرحوم دوره دبیرستان را در شهر لاهور پشت سر نهاد و وارد دانشگاه پنجاب شد و پس از اخذ لیسانس زبان و ادبیات انگلیسی، در سال ۱۳۷۳ق (۱۳۳۳ش) رهسپار نجف اشرف شد و ادبیات عرب را نزد مرحوم مدرّس افغانی و سطوح را نزد آیات: شیخ محمدرضا مظفر و شیخ محمدکاظم شمشاد آموخت و پس از ۵ سال تحصیل برای ازدواج و صلّه رحم به زادگاهش بازگشت و سپس برای ادامه تحصیل به حوزه علمیه قم آمد و سطوح عالیّه را از آیات: شیخ مصطفی اعتمادی و سیدمحمدباقر سلطانی طباطبایی آموخت و پس از آن به دروس خارج آیات عظام: آقای بروجردی (مدّتی اندک)، آقای شریعتمداری و آقای گلپایگانی حاضر شد و نیز در بیت آیت‌الله بروجردی به کار ترجمه نامه‌های انگلیسی و اردو پرداخت و گاه از سوی معظم له برای تبلیغ دین به خارج از کشور اعزام می‌شد و در بازگشت مورد تقدیر ایشان قرار می‌گرفت. در سال ۱۹۶۱م (۱۳۳۹ش) از سوی آیت‌الله العظمی حکیم برای سرپرستی «مرکز تبلیغی بلال» و هدایت دینی شیعیان آفریقا به دارالاسلام (تانزانیا) رفت و مدّت شش سال در آنجا اقامت گزید و در تمام کشورهای آفریقایی به زبان‌های انگلیسی، گجراتی، اردو، سواحیلی و عربی به تبلیغ اسلام پرداخت. سپس به پاکستان بازگشت و چند سالی به خدمات دینی اشتغال داشت تا آنکه در سال ۱۳۵۰ش به قم باز آمد و به تحصیل و تدریس و تألیف اشتغال ورزید. او در این زمان دروس دانشگاهی خویش را در دانشگاه تهران پی گرفت و رساله فوق لیسانس خود را با عنوان «تقابل الادیان و التصوف» نگاشت. او در مقطع دکترا هم تحصیل می‌کرد و در حوزه علمیه قم هم مورد توجه آیت‌الله شریعتمداری قرار گرفت و به عنوان مترجم رسمی ایشان در مصاحبه‌ها و در «دارالتبلیغ اسلامی» مشغول به کار گردید و اعزام مبلغ به خارج، پذیرش طلاب خارجی، راهنمایی مهمانان حوزه علمیه قم، همکاری با مجلات الهادی و نسل نو، تدریس برای طلاب خارجی و ترجمه کتب و مقالات به زبان‌های اردو و انگلیسی بخشی از کارهای وی بود. در سال ۱۳۸۵ش به انگلیس رفت و مدتی در شهر «پیتربورو» - صد کیلومتری لندن - به تبلیغ دین پرداخت و سپس در لندن مستقر شد و در سال ۱۳۶۳ش «انجمن تعلیمات اسلامی شیعه» را تأسیس کرد و به خدمات فراوان از سخنرانی و اقامه جماعت و مجلات اردو و انگلیسی و نشر مقالات و مصاحبه‌ها و رسیدگی به امور مذهبی شیعیان و راه اندازی مدرسه دینی برای کودکان و نوجوانان) توفیق یافت.

او برای مراجع تقلید شیعه به ویژه آیات عظام: حکیم و شریعتمداری بسیار شناخته شده و مورد اعتماد بود و از آنان اجازات و نامه‌های متعدد داشت. دانشمند محترم جناب آقای حاج محمدتقی انصاریان درباره او کتاب «شکوه شکیبایی» را نگاشته است.

سرانجام وی در سن ۸۳ سالگی، در روز شنبه ۲۵ شوال المکرم ۱۴۳۷ق (۹ مرداد ۱۳۹۵ش) در لندن بدرود حیات گفت و پس از تشییع و نماز آیت‌الله سیدفاضل میلانی بر آن در قبرستان مسلمانان به خاک سپرده شد.

## آیت‌الله فاضل ورسّی



حضرت آیت‌الله آقای شیخ خادم حسین فاضل ورسّی، از علمای محترم افغانستان و ساکن مشهد مقدس بود. آن مرحوم در سال ۱۳۰۸ش (۱۳۴۸ق)، در یکی از روستاهای «وَرَس» - از توابع بامیان - زاده شد و دروس آغازین را از پدرش علی جان کرلایی آموخت و پس از آن نزد مرحوم حاج آخوند کوه بیرونی و شیخ ابراهیم ورسّی و شیخ موسی کلانی یگه ولنگی و آیت‌الله سیدمحمدحسن رئیس و شیخ علی حسین غرغری ادبیات و سطوح را فرا گرفت. سپس در سال ۱۳۳۵ش رهسپار نجف اشرف شد و سطوح عالیّه را نزد حضرات آیات: سیدعلی سیستانی و میرزا کاظم تبریزی (رسائل)، شیخ مجتبی لنگرانی (مکاسب)، میرزا علی فلسفی و شیخ صدرا بادکوبه‌ای (کفایه)، میرزا مسلم ملکوتی (شرح منظومه) و شهید سیداسدالله مدنی (شرح تجرید) فرا گرفت و پس از آن به دروس خارج آیات عظام: آقای خویی و آقای صدر حاضر شد و بهره‌اندکی برد. در سال ۱۳۴۰ش راهی افغانستان شد و در زادگاهش سکونت گزید و به تدریس علوم دینی (در مدرسه علمیه شیخ باقر) و تبلیغ دین و تربیت دینی مردم و مبارزه با ظلم و جور خوانین پرداخت و بسیاری از دعاوی و اختلافات و نزاع‌های سابقه‌دار و دامنه‌داری که حکومت و ریش سفیدان از حلّ آن ناتوان مانده بودند را با نفوذ معنوی خویش به راحتی حلّ و فصل کرد. در سال ۱۳۵۱ش برای بار دوم به نجف اشرف مهاجرت کرد و به دروس آیات عظام: آقای خویی شهید صدر و میرزا جواد تبریزی حاضر شد و به تدریس مطوّل و قوانین هم پرداخت و تقریرات دروس اساتیدش را هم نگاشت. در سال ۱۳۵۴ش به زادگاهش بازگشت و فعالیت‌های دینی و علمی خویش را پی گرفت تا آنکه در سال ۱۳۵۷ش و کودتای مارکسیستی تره‌کی و آزار و کشتار علمای دینی به سوی ایران آمد و پس از مهاجرت به چندین کشور (ترکیه، سوریه و عراق) سرانجام در مشهد مقدس ساکن شد و به تألیف و تدریس و تبلیغ دین و مذهب پرداخت.

آثارش عبارتند از:

### الف) کتاب‌های چاپی

۱. ذخائر العقبی (تاریخ زندگانی حضرت زهرا و زینب کبری)؛ ۲. سیاسة السیطین (صلح امام حسن و قیام امام حسین)؛ ۳. العاشوراء: بزرگترین حادثه سال ۶۱ هجری؛ ۴. الحوادث المفجعة دراسات عترت طاهره؛ ۵. مباحث منطقیه (شرح حاشیه ملاعبداللّه)؛ ۶. رموز تربیت و تکامل از نظر عقل و اسلام (ج ۱)؛ ۷. مبانی تفکر اسلام و مسیحیت

### ب) کتاب‌های غیرچاپی

۱. فوائد ورسّیه (شرح سیوطی، ۳ جلد)؛ ۲. رموز تربیت و تکامل از نظر عقل و اسلام (ج ۲ و ۳)؛ ۳. مکتب جاوید یا اسلام، پاسخگوی نیازهای بشر؛ ۴. بانوان برگزیده عالم؛ ۵. علی (ع) میزان الحق؛ ۶. خلاصه الاثر یا تاریخ زندگانی امام موسی بن جعفر (ع)؛ ۷. وهابیت خطری برای اسلام؛ ۸. شیعه از دیدگاه علمای اهل

سنت؛ ۹. تقریرات دروس آیت‌الله خویی؛ ۱۰. تقریرات دروس شهید صدر؛ ۱۱. تقریرات دروس آیت‌الله تبریزی؛ ۱۲. ندای وحدت آفرین قرآن و مظلومیت شیعه در سراسر جهان  
آن مرحوم در ۸۶ سالگی، در روز شنبه ۲۳ آبان ۱۳۹۴ ش (۲ صفر الخیر ۱۴۳۷ق) بدرود حیات گفت و پیکر پاکش روز دوشنبه (۲۵ آبان) در بهشت رضاع (ع)، - مشهد مقدس - به خاک سپرده شد.<sup>۱</sup>

## حجت‌الاسلام عرفانی

حضرت مستطاب حجة الله و المسلمین حاج شیخ قربانعلی عرفانی یکی از رجال علم و سیاست افغانستان بود.

آن مرحوم در سال ۱۳۱۸ ش (۱۳۵۸ق) در «یکاولنگ» - از توابع بامیان - زاده شد و در نوجوانی در همان روستای خویش تا شرح لمعه را فرا گرفت. سپس در سال ۱۳۴۷ ش رهسپار نجف اشرف شد و پس از فراگیری سطوح عالی، به دروس آیات عظام: امام خمینی، شهید سید محمد باقر صدر و سید مصطفی خمینی حاضر شد و از جهاد و اجتهاد امام بهره‌های فراوان برد. در سال ۱۳۵۶ ش به کابل آمد و با علمای مبارزه همچون آقایان: صادقی پروانی و میراحمد عالم و شهید مزاری و شهید مبلغ هماهنگ و هم‌آوا شد و پس از کودتای مارکسیستی ۱۳۵۷ ش با همکاری گروهی از روحانیون مبارز «سازمان نصر افغانستان» را تأسیس کرد و از آن پس به عنوان یکی از رهبران جهادی، تلاش‌های فراوانی را در تبلیغ اسلام و گسترش جهاد اسلامی و شکست نظام مارکسیستی انجام داد و در تأسیس حزب وحدت اسلامی در سال ۱۳۶۸ نقش مهمی بر عهده داشت و به سمت معاون اول دبیر کل آن - مرحوم شهید مزاری - برگزیده شد. در سال ۱۳۷۳ و پس از شهادت حجت‌الاسلام عبدالعلی مزاری و دبیر کلی حجت‌الاسلام محمد کریم خلیلی، او رهبری جناح مخالف خلیلی را بر عهده گرفت و در سال ۱۳۷۸ «حزب وحدت اسلامی ملت افغانستان» را تأسیس کرد و هم در کابینه حامد کرزای به سمت وزیر مشاور برگزیده شد. در سال ۱۳۸۴ ش نیز از سوی ریاست جمهوری افغانستان به سمت نماینده انتصابی در مجلس سنا و در سال ۱۳۸۹ نیز از سوی مردم کابل به نمایندگی مجلس شورای ملی انتخاب شد. وی معاون «شورای علمای شیعه افغانستان» و عضو «شورای اخوت اسلامی» و یکی از روحانیون فعال، انقلابی، پرهیزگار و متصف به اعتدال و میانه‌روی و واقع‌نگری بود. ظواهر روحانی و شأن دینی خود را همه جا حفظ می‌کرد و در سال‌های اخیر موفق شد مسجد زیبای «امام محمد باقر» را در جاده کوتاه سنگی - دارالامان در محله قلعه جبارخان بنیاد دهد.

آثارش عبارتند از:

۱. امر به معروف و نهی از منکر؛ ۲. صبر از دیدگاه قرآن؛ ۳. امام خمینی و انقلاب اسلامی افغانستان؛ ۴. مروری بر تحولات سیاسی و اجتماعی بامیان؛ ۵. از کنگره تا کنگره

آن مرحوم دچار بیماری سرطان کبد بود و برای درمان به آلمان رفت، اما بهبود نیافت و در ۷۶ سالگی درگذشت. پیکرش در روز چهارشنبه ۶ آبان ۱۳۹۴ ش (۱۴ محرم الحرام ۱۴۳۷ق) با حضور شخصیت‌های سیاسی و جهادی، مقامات بلند پایه حکومتی، اعضای مجلس شورای ملی، علما و هزاران نفر از مردم کابل تشییع و در صحن مدرسه باقر العلوم (ع) در غرب شهر کابل به خاک سپرده شد.

۱. با سپاس از استاد محمدعلی نجفی کرمانشاهی.



## حجت الاسلام واعظی شهرستانی

حضرت مستطاب حجت الاسلام والمسلمین حاج شیخ یوسف واعظی شهرستانی یکی از چهره‌های مشهور جهادی و انقلابی افغانستان بود. وی در سال ۱۳۲۴ ش (۱۳۶۴ق) در ناحیه «شهرستان» - از توابع استان «دایکندی» - زاده شد و تحصیلات دینی خود را در حوزه‌های علمیه نجف اشرف، قم و مشهد مقدس پی گرفت و پس از تکمیل تحصیلات خویش به زادگاهش بازگشت و در ده‌ها سال به مبارزات انقلابی و فعالیت‌های دینی و اجتماعی مشغول بود. وی در پاکستان از بنیانگذاران «سازمان نصر افغانستان» بود و از سال ۱۳۵۸ ش فعالیت‌های جهادی و سیاسی و نظامی‌اش را علیه اشغالگران شوروی آغاز کرد و در سال ۱۳۶۲ ش به عنوان مسئول دفتر نمایندگی سازمان در مشهد مقدس انتخاب شد و تا ۱۳۶۸ در آن سمت بود. سپس عازم بامیان شد و در تأسیس «حزب وحدت اسلامی افغانستان» شرکت کرد و از اعضای مؤسس آن بود. در سال ۱۳۷۶ به عنوان رئیس شورای نمایندگی خارج از کشور در تهران انتخاب شد و تا سال ۱۳۸۱ در این سمت بود. پس از سقوط طالبان رئیس دفتر مرکزی حزب وحدت در کابل شد و در آن سال به عنوان نماینده مردم شهرستان در لویه جرگه و در سال ۱۳۸۳ از سوی حامد کرزای - رئیس جمهور افغانستان - به عنوان عضو «لویه جرگه قانون اساسی» و سپس سفیر افغانستان در لیبی برگزیده شد.

وی عضو شورای علمای شیعه، عضو شورای اخوت اسلامی، وزیر مشاور حامد کرزای و عضو شورای سراسری علمای افغانستان بود. او از جمله منتقدین جدی حضور آمریکا در افغانستان و اعطای معافیت حقوقی (کاپیتولاسیون) به آنان بود و سخنرانی‌ها و مصاحبه‌های فراوان درباره اوضاع افغانستان، اقدامات خودسرانه نیروهای خارجی در کشور، وضعیت جهان اسلام و به خصوص شیعیان و رهبر جهانی اسلام امام خمینی داشت. وی در راستای منافع شیعیان افغانستان گام‌های بلندی برداشت و برای ترویج اهداف الهی جمهوری اسلامی و نفی بیگانگان و مکتب اهل بیت (ع) در جهان تلاش و کوشش فراوان می‌کرد تا آنکه سرانجام در ۷۰ سالگی در صبح چهارشنبه ۲۲ مهر ۱۳۹۳ ش (۲۹ ذی‌الحجه ۱۴۳۵ق) بدرود حیات گفت و در کابل به خاک سپرده شد.

## آیت الله خسروی

حضرت مستطاب حجت الله والمسلمین حاج شیخ محمد حسن خسروی یکی از علمای محترم افغانستان و مقیم مشهد مقدس بود.

آن مرحوم در سال ۱۳۱۰ ش (۱۳۵۰ق) در منطقه «سنگ تخت» بامیان به دنیا آمد و در اوایل جوانی در سال ۱۳۲۷ ش رهسپار مشهد مقدس شد و ادبیات را نزد ادیب نیشابوری و شرح لمعه را نزد مرحوم حاج سیداحمد مدرس یزدی بیاموخت و پس از آن در سال ۱۳۳۳ ش رهسپار نجف اشرف شد و سطوح عالی را فراگرفت و سپس به دروس آیات عظام: آقای حکیم، آقای شاهرودی و آقای خویی حاضر شد و بهره‌های فراوان برد و تقریرات دروس آنان را نگاهت. سپس در سال ۱۳۴۷ ش به زادگاهش بازگشت و به تدریس و ترویج مذهب حقه تشیع و تربیت دینی مردم و پرورش شاگردان و فضلا مانند شهید محمد حسین صادقی تیلی، مرحوم استاد یوسف واعظی شهرستانی، مرحوم احسانی قمرانی، استاد محقق پشتروق پرداخت و بذریع علم و دانش و نور هدایت را در روستاهای دوردست و گمنام آن منطقه پراکند. در سال ۱۳۵۷ ش

به دنبال وقوع کودتای مارکسیستی حزب خلق در کشور، ناگزیر به ترک خانه و کاشانه خویش شد و به مشهد مقدس باز آمد و فعالیت‌های علمی خود (از تدریس و تحصیل و تألیف و تبلیغ دینی) را از سر گرفت و شاگردان فراوان را تعلیم داد و در تشویق مهاجران به جهاد اسلامی و آزادی کشور از یوغ استعمارگران شوروی و حمایت از حزب وحدت اسلامی نقش اساسی بر عهده داشت. سرانجام وی در روز چهارشنبه ۱۸ آذرماه ۱۳۹۴ ش (۲۷ صفر الخیر ۱۴۳۷ ق) در ۸۴ سالگی بدرود حیات گفت و پس از تشییع در بهشت موسی بن جعفر (ع) در روستای شترک مشهد به خاک سپرده شد.

## حجت‌الاسلام واعظ موسوی

حضرت مستطاب حجت‌الاسلام و المسلمین آقای حاج سیدعلی واعظ موسوی یکی از علمای شهر کاظمین بود.

فقید سعید در سوم شعبان المعظم ۱۳۷۱ ق در کاظمین در بیت علم و فضیلت زاده شد. پدر بزرگوارش آیت‌الله سید محمد مهدی موسوی کاظمی (۱۳۹۱ - ۱۳۱۹) - صاحب الودیعة - وجدش آیت‌الله سید محمد موسوی واعظ اصفهانی (۱۳۱۵ - ۱۲۷۳) - صاحب «سیر و سلوک» - بوده است. وی تحصیلات علوم دینی را نزد پدرش آغاز کرد و پس از فراگیری ادبیات نزد مرحوم شیخ عباس شامی، سطوح عالی و خارج فقه را از پدرش و آیت‌الله شیخ فاضل لنکرانی آموخت و پس از وفات پدرش جانشین وی در امامت جماعت و اداره بیرونی وی و تألیف و تدریس و رسیدگی به نیازمندان و یاری محرومان بود و مدتی هم در زندان‌های رژیم بعث محبوس بود و کتابخانه نفیس پدری و خانوادگی اش ضبط شد. وی در کاظمین «جامعه الواعظ لعلوم اهل البیت» را تأسیس کرد که در آن مرکز استنادی برای خواهران و برادران تدریس می‌کردند. برخی از آثارش عبارتند از:

۱. احسن الذریعة فی تتمیم احسن الودیعة؛ ۲. احکام الصلاة؛ ۳. تقریرات درس فقه آیت‌الله فاضل لنکرانی
  ۴. تقریرات درس فلسفه آیت‌الله فاضل لنکرانی؛ ۵. حواشی بر کتب رجالی؛ ۶. حواشی بر چند کتاب فقهی
- وی بر اثر بیماری، در ۶۴ سالگی، در یکی از بیمارستان‌های سلیمانیه عراق در پیش از ظهر روز سه‌شنبه اول جمادی الثانی ۱۴۳۵ ق بدرود حیات گفت و صبح روز پنجشنبه سوم جمادی الثانی - سالروز شهادت حضرت زهرا - پیکرش تشییع با شکوه گردید و پس از نماز برادرش حجت‌الاسلام و المسلمین سید احمد موسوی در یکی از حجرات صحن مقدس کاظمین مدفون گردید.